

Nederlandse
Trango Tower
Expeditie 2010
Pakistan

Nederlandse Trango Tower Expeditie 2010

Inleiding

In de juli en augustus 2010 gaan Roland Bekendam, Jefta Smit en Sjors Verbrugge een poging doen, de 6250 meter hoge Trango Tower te beklimmen. Deze berg ligt in het hart van de Karakorum, de Pakistaanse voortzetting van de Himalaya-keten. De expeditie wordt ondersteund door de Koninklijke NKBV (Nederlandse Klim en Bergsport Vereniging).

Deze karakteristieke granieten naald kent alleen maar steile wanden van zo'n 1000 meter hoog. Een beklimming neemt meerdere dagen in beslag en alleen zeer ervaren en goede klimmers wagen zich hieraan. De Trango Tower, ook wel bekend als de "Nameless Tower", is nog niet eerder door Nederlanders beklommen.

Ons doel is de zuidwest wand van de Trango Tower. Het team hoopt de wand grotendeels vrij te klimmen, tot een niveau van 7a. En dat terwijl de wand begint op een hoogte van een halve kilometer boven de top van de Mont Blanc!

Als de expeditie slaagt is binnen het Nederlandse klimmen een grens verlegd. Nog niet eerder is er op deze hoogte in deze moeilijkheidsgraad door Nederlanders geklommen.

Het plan

In juli 2010 vertrekt het team naar Islamabad. Wij verblijven een dag in de hoofdstad van Pakistan om administratieve zaken af te handelen en reizen vervolgens met een bus de “Karakorum highway” af, richting Hushe. Het laatste gedeelte wordt per jeep afgelegd.

Gezien de moeilijkheidsgraad waarin geklommen moet worden, wil het team goed geacclimatiseerd in het basiskamp van de Trango Tower aankomen. Daarom wordt eerst een trekking over de Gondogoro en Baltoro gletsjer ondernomen. 16 juli hopen Roland, Jesta en Sjors aan te komen in het basiskamp van de Trango Tower en startklaar te zijn voor hun beklimming. Zij hebben dan tot 8 augustus de tijd om de berg te beklimmen.

Vanuit het basiskamp wordt een vooruitgeschoven kamp ingericht aan de voet van de wand. De beklimming duurt vermoedelijk drie dagen en zal plaatsvinden in alpiene stijl. Hierbij wordt geen gebruik gemaakt van portaledges en vaste touwen. Aan het einde van elke dag wordt op natuurlijke bivakplekken overnacht. Bivak 1 is op het zogenaamde “Sunny terras”; een besneeuwde voorschouder waarna de route de wand ingaat. Het tweede bivak zit ergens halverwege de wand. Vanuit hier kan de top bereikt worden en zal er nog een derde bivak plaatsvinden tijdens de afdaling.

Het is mogelijk dat sommige delen van de wand verijsd zijn. Daarom heeft het team twee mogelijke routes op het oog.

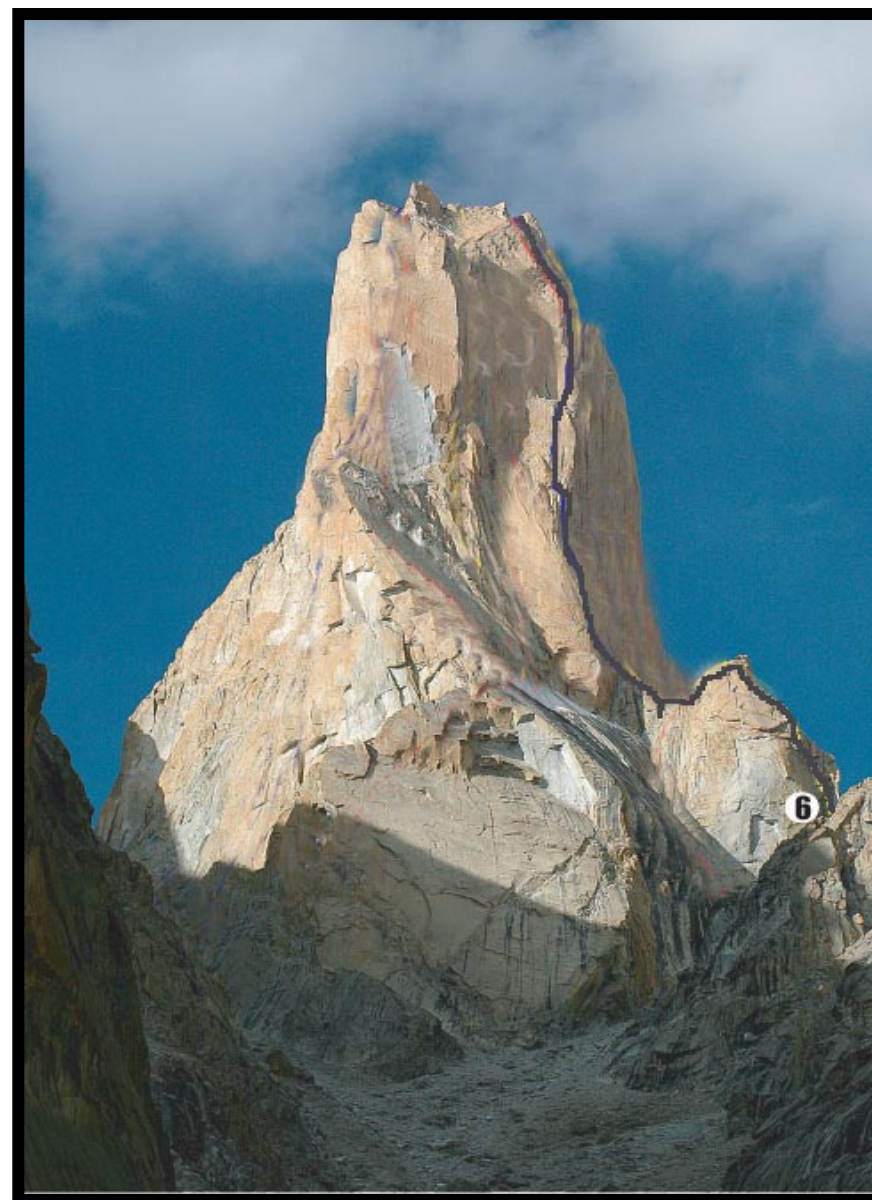

Eternal Flame:

Voor goede sportklimmers en alpinisten het ultieme doel?! De route is in 1989 door een Gullich en Albert geopend. Vele goede klimmers hebben getracht de route volledig vrij te klimmen, maar dat is tot op heden nog niet gelukt. Het Nederlandse team wil deze route tot een niveau van 7a vrijklimmen. Er zijn dan 4 á 5 lengtes die artificieel geklommen moeten worden. Deze route heeft als voordeel dat hij iets meer zon heeft dan de Sloveense- en dus eerder in goede condities kan zijn.

Bron: www.cesen.com

Nederlandse Trango Tower Expeditie 2010

De Sloveense route:

In 1987 heeft een team voormalige Joegoslaven (Slavko Čankar, Franček Knez, Bojan Šrot) als tweede een route op de berg geopend. Zij waarderden deze met 7c en A0. In 1988 hebben Kurt Albert, Wolfgang Güllichen Hartmut Münchenbach de route volledig vrij geklommen en de crux lengtes met 7a+ gewaardeerd. Wij hebben de ambitie om deze route ook volledig vrij te klimmen. Expedities hebben echter de afgelopen jaren regelmatig sneeuw en ijs in de route aangetroffen hetgeen kan betekenen dat vrij klimmen niet mogelijk is.

Het Team

Op elkaar vertrouwen. Samen kunnen afzien en genieten. Roland Bekendam, Jefta Smit en Sjors Verbrugge kennen elkaar goed en zijn in 2008 ook samen op expeditie geweest, waarbij zij een 1100 m hoge nieuwe route openden op de Battle Axe, één van de meest indrukwekkende granietpieken van Zuid-Groenland (zie www.tupaassat.com). Gedrieën beschikken zij over een schat aan ervaring in het hooggebergte, gekoppeld aan een hoog rotsklimniveau (7c-8a).

Sjors Verbrugge (1982)

Sjors is al sinds zijn twaalfde het sportklim talent van Nieuwegein. Al op zijn vijftiende was hij de klimhal ontgroeid en beklom hij moeilijke routes in de Alpen! Hij heeft ondertussen al weer ruim 10 jaar klimervaring. Sjors is docent lichamelijke opvoeding in het speciaal onderwijs bij Zonnehuizen kind en jeugd te Zeist.

Hoogtepunten:

1998: Kingspitze oostwand (15 jaar) (600 m)
1999: Todra Marocco diverse routes
2002: Pic de Bure Pilier Est (TD+ 600m)

Nederlandse Trango Tower Expeditie 2010

2003: Grande Roche La Ballade (500m 7+)
2005: Monte Agner noordpijler (VI, 1500 m)
2007: Aiguille du Fou zuidwand (7a, 500 m)
2008: Groenland, 1^e beklimming ZW-peiler Battle Axe(6+,1100m)

Jefta Smit (1977)

Jefta is begonnen met klimmen tijdens zijn studententijd. Tijdens zijn eerste klimweekend was het 's nachts -10°C en was het hele klimgebied bedekt onder een laag sneeuw en ijs. Voor hem was het duidelijk dat klimmen ook afzien is, zijn passie is daardoor alleen maar groter geworden. Hij kent het Mont Blanc gebergte als geen ander en klimt ondertussen al weer 14 jaar. In het dagelijks leven is hij docent economie op het Cals College te Nieuwegein.

Hoogtepunten:

2000: Dru noordwand
2001: Dru westwand (1100 m)
2005: Winterbeklimming Monte Agner-Noordpijler (VI, 1500m)
2006: Expeditie naar de Arwa Tower in Kashmir (6352 m)
2007: Aiguille du Fou zuidwand (7a, 500m)
2008: Groenland, 1e beklimming ZW-peiler Battle Axe(6+,1100m)

Roland Bekendam (1958)

Sinds zijn studententijd heeft hij altijd op een hoog niveau geklommen en is hij één van Nederlands betere alpinisten. Ondertussen heeft hij al 30 jaar klimervaring en voerde meer dan 100 zware beklimmingen (TD-ED niveau) uit in verschillende delen van de Alpen en berggebieden buiten Europa. Roland is in het dagelijks leven actief als geoloog voor zijn adviesbureau Geocontrol, met onder meer

als specialiteit de stabiliteit van de ondergrondse mergelgroeven van Zuid-Limburg.

Hoogtepunten:

1984: Mont Blanc, Freneypeiler

1986: Peru 1e beklimming Rasac (6040 m) W-wand

1989: Matterhorn noordwand, Zmuttnase, Cerruti-Gogna (6+, 1050 m)

1990: Pakistan, poging beklimming van de Ogre (7285 m) via de Z-peiler (1800 m)

1992: Pamir Alai (Kyrgizie), beklimming van 8 rots-en ijsroutes tot 1500 m

2001: Grosse Zinne noordwand, Hasse-Brandler (8, 550 m)

2003: Sass Maor oostwand, Masada (8, 1100m)

2005: Spiz Lagunaz westwand Casarotto-Radin (7+, 1300m)

2005: Groenland, 1^e beklimming van de Titan ZW-peiler (7, 900 m)

2008: Groenland, 1^e beklimming ZW-peiler Batlle Axe(6+,1100m)

Jefta Smit

In de media

Wij verwachten veel interesse voor de expeditie:
Voor het eerst dat Nederlanders deze berg gaan beklimmen.
De route geldt als het neusje van de zalm.
Prachtige locatie, mooi beeldmateriaal.

Voordat het team naar Pakistan gaat, wordt via de klimhallen en de Nederlandse klimsite de expeditie kenbaar gemaakt. De expeditie is te volgen via berichten die geplaatst worden op onze eigen website.

Na afloop van de expeditie wordt verslag gedaan middels lezingen en artikelen:

- een eigen website waarop o.a. ons avontuur te volgen zal zijn
- artikelen in de klimmedia
- artikelen in regionale- en landelijke dagbladen
- diverse lezingen (i.e.g. op de landelijke NKBV bergsportdag)

Begroting

Door de “eenvoudige” opzet van de expeditie (drie klimmers, alpiene stijl) kunnen de kosten relatief laag blijven. Toch bedraagt de begroting € 17.000,-. Dit bedrag is niet geheel door de deelnemers zelf op te brengen. Hun persoonlijke bijdrage bedraagt € 2.000,- per persoon. De expeditie is dus aangewezen op de steun van derden. Deze steun zal voor een deel kunnen bestaan uit sponsoring in natura. Daarnaast is voor een aanzienlijk aantal begrotingsposten geldelijke ondersteuning noodzakelijk.

Uitgaven:	
Vliegreis	€ 3.000,-
Cargo	€ 1.000,-
Klimmateriaal	€ 4.000,-
Overige kosten (lokaal vervoer, dragers, eten ed.)	€ 9.000,-
Totaal	€ 17.000
Inkomsten:	
Eigen bijdrage	€ 6.000,-
Sponsoring	€ 11.000,-
Totaal	€ 17.000,-